

عنوان مقاله:

نگاهی جامعه شناختی به پدیده حاشیه نشینی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسن منتظری خوش - دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی دانشگاه کاشان

موسی سعادت - دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی دانشگاه کاشان

محمد مهدی پور - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی (عضو هیئت علمی گروه حقوق دانشگاه زابل)

سمیه حاتمی - دانشجوی کارشناسی ارشد تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملکان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر از منظری جدید و با استفاده از نظریات زبان شناسانه ساختار گرایه و پساساختار گرایانه به تحلیل و تبیین مسئله حاشیه نشینی می پردازد. نظریات مذکور متأثر از زبان شناسی سوسوری جامعه را همچون یک بستر زبان شناختی مورد مطالعه قرار می دهند و تاثیر متن اجتماعی را در خلق ذهنیت حاشیه ای بررسی می کنند. روش تحقیق حاضر کیفی و به شیوه اسنادی مورد بررسی قرار گرفته است و پژوهشگر سعی نموده با استفاده از منابع کتابخانه ای و مجلات معتبر به مطالعه و بررسی پدیده حاشیه نشینی به عنوان یکی از آسیب های اجتماعی مطرح در حوزه مسائل شهری بپردازد. نظریات فوکو و دریدا که در پارادایم پساساختارگرایی قرار می گیرند ظهور حاشیه نشینی و خلق ذهنیت حاشیه را به بازیگرانی نسبت می دهند که در متن تعاملات اجتماعی قرار دارند. اشاره دریدا به مجموعه تقابل های دوتایی که در نهادینه کردن و مشروع جلوه دادن رابطه فرادست و فرودست موثر است می تواند تقابل نامتجانس شهر و حاشیه و رابطه نابرابر و ناموزون آنان را توضیح دهد. تلاش دریدا و سازی این رابطه فرادست و فرودست حاشیه و شهر است. عدم تجدیدنظر در این رابطه نامتعادل در بر هم زدن تعادل اجتماعی و فرسایش همبستگی اجتماعی بسیار تاثیر گذار است و شکاف های اجتماعی را عمیق تر و غیر قابل درمان می سازد.

کلمات کلیدی:

شهر، حاشیه نشینی، ساختار گرایه، پساساختار گرایه، تقابل های دوتایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320957>

